

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta umění a designu Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Malá kolekce oděvů,
ve které je základním prvkem motiv, dezén, nebo jiný detail

Kristýna Marková

2016

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

**Katedra výtvarného umění
Studijní program Design
Studijní obor Fashion design
Specializace Design oděvu**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MALÁ KOLEKCE ODĚVU, VE KTERÉ JE ZÁKLADNÍM PRVKEM MOTIV
DEZÉN, NEBO JINÝ DETAIL**

**S ODKAZEM NA AFRICKOU KULTURU
Kristýna Marková**

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Helena Krbcová
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jsem jen uvedení pramenů literatury.

Plzeň, duben 2016

.....
podpis autora

Ráda bych poděkoval všem, kteří mi pomohli při vzniku této práce.
Především Doc. akad. mal. Heleně Krbcové za vedení a trpělivost při vzniku
bakalářské práce.

OBSAH

<u>1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU.....</u>	<u>6</u>
<u>2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....</u>	<u>9</u>
<u>2.1 Rešerše.....</u>	<u>9</u>
<u>2.2 Vzhled a odívání.....</u>	<u>9</u>
<u>3 CÍL PRÁCE.....</u>	<u>10</u>
<u>4 PROCES PŘÍPRAVY.....</u>	<u>12</u>
<u>5 PROCES TVORBY.....</u>	<u>13</u>
<u>6 REALIZACE A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....</u>	<u>14</u>
<u>7 POPIS DÍLA.....</u>	<u>16</u>
<u>7.1 První model.....</u>	<u>16</u>
<u>7.2 Druhý model.....</u>	<u>16</u>
<u>7.3 Třetí model.....</u>	<u>16</u>
<u>8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....</u>	<u>18</u>
<u>9 SILNÉ STRÁNKY.....</u>	<u>19</u>
<u>10 SLABÉ STRÁNKY.....</u>	<u>20</u>
<u>11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....</u>	<u>21</u>
<u>12 RESUMÉ.....</u>	<u>22</u>
<u>13 SEZNAM PŘÍLOH.....</u>	<u>23</u>

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU

Tuto kapitolu bych ráda krátce věnovala studiu na střední škole a dále hlavně realizacím, které jsem vytvořila během studia na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara, v rámci klauzurní práce.

Už na Střední škole uměleckoprůmyslové v Ústí nad Orlicí jsem si zvolila obor Design oděvu. Studium bylo zaměřené především na technologii zpracování oděvu a na základy zpracování oděvních prvků klasické krejčoviny. Důraz, který zde byl kladený více na praktickou stránku, než na tu uměleckou, mě přiměl uvědomit si, co všechno je důležité pro práci návrháře a také co je potřeba mít na mysli už při samotném navrhování oděvu.

Při pokračování ve studiu na FDULS bylo první zadané téma „Kontrasty“, kde jsem si zvolila jako podtéma Minimal versus baroko. Mým cílem bylo zachovat kontrast mezi těmito styly, ale zároveň je použít tak, aby na jednom modelu tvořily harmonický celek. Výsledkem byl černo-šedý oděv, který z čelního pohledu působil jednoduchým až geometrickým dojmem. Na zadním díle naopak působila bohatý dojem brokátová mašle, která byla vytvářena do tvaru dvou proti sobě ležících růží. Tu částečně překrývaly cípy topu, jehož spodní část se plynule klenula z předního dílu do zadního bez bočního švu.

V druhém semestru jsem pracovala na zadání „Barva a tvar“. Střih tohoto modelu vychází ze čtyřech šestiúhelníků a čtyř pětiúhelníků, které k sobě mají přesný poměr stran. Tento tvar vyplynul z chemického znázornění zeleného barviva v rostlinách – chlorofylu. Tímto vzniknul plášť, na kterém byly geometrické tvary oddělené odšitím dutiny, která byla pro větší plasticitu vyplněna. Tento oděv byl vytvořený z bílé jeansoviny. Další klauzurní práce byla pro mě velkou zkušeností, co se týče nových

technologií a spolupráce s lidmi mimo fakultu. Na dvou dámských kabátech jsem uplatnila techniku laserového gravírování. Při této technologii hraje důležitou roli materiál, který musí být dostatečně silný, aby se nepropaloval skrz. Také musí být z umělého vlákna, které nepodporuje hoření. Velkorysou formu kabátů dotvářel posun krajky a prvků spodního prádla v laserovaný motiv.

Poslední realizovaná klauzurní práce v letním semestru druhého ročníku, byla tvořená na volné téma s návazností na módní trendy na sezónu podzim/zima 2015 - 2016. Mojí hlavní inspirací byla subkultura Mods a její smysl pro elegantní oblékání a nošení třídílných obleků i přes den. Zatím co jeden dámský oděv tvořil overal z oblekového materiálu s klínovými vzorovanými rukávy, druhému dominovala vesta se širokými ležatými klopami, doplněna vzorovanou košilí s černým stojáčkovým límcem. Hlavní roli hrála pánská elegance, kterou zvýrazňovaly prvky typické pro pánské obleky, jako například pasová stahovačka, výpustkové kapsy, motýlek, nebo puky zvýrazněné odšitím. Černý oblekový materiál jsem oživila bílou košilovinou s černým tištěným vzorem.

Tento semestr provázela i projekt Unique, který byl vytvořený společně napříč celým ateliérem. Téma pro řadu, která měla čítat tři oděvní celky, bylo Haute Couture. Pro zapojení do projektu mě lákala především nová zkušenost práce ve větším kolektivu, kterou jsem doposud neměla možnost si vyzkoušet. Prvním impulzem bylo vytvoření návrhové řady každým studentem. Z těchto se pak vybraly dva způsoby zpracování oděvu, které se dále rozpracovávaly v návrzích. Nejkomplikovanější bylo vybrat z tolika návrhů, kde i přesto, že byl brán ohled na stejnou „zdobnou techniku“, byla řada od každého studenta tolik jiná. Domluvit se v tak velkém kolektivu na jediné představě, je komplikované a následuje mnoho kompromisů, které vždy nemusí věci úplně prospět. Po

dokončení projektu jsem si uvědomila, že taktika „jsme jeden velký tým a všichni máme právo rozhodovat o všem“ nebyla úplně to pravé. Největší poznatek z projektu pro mě byl, že tak velký tým potřebuje jednoho leadra, jehož vize je ta hlavní a ostatní se jí přizpůsobí. Naopak při samotné tvorbě jsme si jako tým dokázali poměrně dobře a stejnoměrně rozvrhnout práci na modelech, tak aby vznikaly plynule a současně všechna kalika i samotné modely.

Za cestu, kterou jsem si díky tomuto projektu a hlavně vůbec díky studiu napříč všemi ročníky mohla projít, mě nesmírně obohatila a to především o různé přístupy a způsoby práce, nebo o zkušenost s novými lidmi.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Mnou zvolené téma pro bakalářskou práci je *Malá kolekce oděvů, ve které je základním prvkem motiv, dezén, nebo jiný detail (tisk, výšivka)*

Toto téma jsem si zvolila hlavně proto, že se přímo nabízí k využívání různých dekoračních technik, ať už ručních, nebo těch s využitím moderních technologií, které se v odívání vyskytují, ale já doposud neměla možnost si je vyzkoušet.

2.1 Rešerše

Také mě zaujala rozmanitost africké kultury, ve které jsem se chtěla inspirovat. Zabývala jsem se především kmenem Samburu, který se nachází v pouštní divočině Keni. Je to jeden z kmenů, který stále pevně zachovává své tradice i přestože většina původních kmenů v Africe se už začíná „civilizovat“. Vnější vlivy sice mění i jejich životní styl, ale prozatím jsou to změny pouze v malých detailech. To je do velké míry způsobeno i tím, že do jejich rezervace byl dlouhou dobu přístup zakázán. Dnes už je povolen, ale jen velmi organizovaným způsobem. Jako pro většinu původních afrických kmenů pro ně hrají velkou roli mystika a kouzla. Samburové jsou především pastevcí a bojovníci, a posvátným posláním je pro ně i například chránění stád před zloději a predátory. Žijí kočovným způsobem, a proto je pro ně důležité i souznění s přírodou a s tradicemi, které se předávají z generace na generaci, a zajišťuje tak stálý autentický způsob života.

2.2 Vzhled a odívání

Oblečení samburů je stříhově velmi jednoduché. Dříve se oblékali do kozích a kravích kůží, později ale začali využívat dovezených látek z

Evropy. Specifické je pro ně zavínavání a aranžování jednoho nebo dvou pruhů látky. Muži nosí jeden pruh ovinutý kolem pasu, druhý někdy nosí přes jedno rameno. Ženy naopak první pruh látky aranžují jako šaty přes jedno rameno a druhý nosí jako plášť přes obě ramena.

Samburové kladou důraz na velmi dekorativní krášlení se, pomocí mnohovrstevných náramků, náhrdelníků i náušnic, vyráběných z pestrých korálků. Ženy nosí rozložené náhrdelníky, které často přikrývají i ramena, zatímco muži mají nákrčníky o něco chudší a spíše upnuté ke krku. Tyto šperky ale nemají funkci pouze ozdobnou. Určují také společenské postavení jejich nositele a také pro ně mají nadpřirozenou moc.

Poměrně striktní bývalo i barevné rozdělení oděvu mezi muži a ženami. Muži kolem pasu ovíjeli výhradně růžový nebo černý pruh tkaniny, zatímco ženy mívaly dva kusy modré nebo fialové. Mezi 80. a 90. lety ale jejich styl odívání prošel proměnou. Muži tak mohou nosit červený tartan, nebo i tmavě zelenou či tmavě modrou kostku. Pod ovinutou látkou často nosí i kraťasy. Marani neboli bojovníci mohou nosit i pastelové nebo květinové tkaniny. Ženy po reformě samburského odívání mohou kromě modré a fialové nosit tkaniny s živočišnými nebo květinovými vzory v sytých barvách.

Co se týče barev, zaujala mě zvláštnost symboliky bílé barvy, která je pro členy kmene samburu znamením neštěstí.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mojí bakalářské práce bylo vytvořit kolekci tří oděvních celků. Kolekci ve vycházkovém stylu, která nebude striktně určená pro jednu věkovou kategorii, ale osloví širší věkovou skupinu. Dámskou minikolekcí jsem chtěla vytvořit tak, aby technika upoutala hlavní pozornost a odvedla do pozadí původní inspiraci, kterou jsem zvolila spíše jako cestu, kterou sem k technice došla.

Také jsem se snažila docílit, aby technika hrála hlavní roli při způsobu zpracování oděvu a teprve z ní vycházelo stříhové řešení. Zároveň, ale abych ve střížích navázala na primitivní kulturu, která látku využívá především ve formě aranžovaných čtverců nebo obdélníků. Každý model v sobě tedy tento základní tvar ukrývá.

Protože je to také zatím nejrozsáhlejší celek, který jsem měla možnost tvořit, tak jsem chtěla také načerpat nové zkušenosti se zpracováním a vyzkoušet si novou techniku. I když moje původní představa byla spíše použití tisku, ruční dekorování kombinováním sámků s našíváním paracordové šňůry mi umožnilo zajímavou stříhovou hru.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Tuto kapitolu budu věnovat mým prvotním nápadům, impulzům a cestě, kterou jsem prošla, než jsem došla k výsledné technice práce.

Prvním impulzem byla rešerše tématu a inspiračních zdrojů.

Následovala volba stylu a siluety. Jelikož moje předchozí klauzura byla spíše záležitostí klasické krejčoviny, volila jsem záměrně volnější siluetu oděvu, naopak bez kapes, límečků a knoflíčků. Následovaly prvotní skici, které počítaly s technikou tisku a případným ručním došíváním korálků.

Ale po vytvoření několika tiskových vzorů se ukázalo, že nepodporuje prvotní myšlenku věnovat se primitivní kultuře, ale působí spíše jako kaleidoskop. Po tom co se tvorba tiskového vzoru neukázala jako správná cesta, následovalo vytvoření několika vzorníků ručních technik. Jednou z nich bylo například rozstříháním a následným sešitím jednobarevného a vzorovaného materiálu, které následně vytvářelo plynulý přechod mezi těmito materiály. Z těchto způsobů zvítězila technika kombinování vrapování a našíváním paracordové šňůry do tvaru.

Po tom co jsem si určila techniku, bylo nutné začít se skicováním nových návrhů, které odpovídaly této technice. Navrhované oděvy jsem si podle způsobu rozdělila do tří kategorií podle stylu. Jednou z nich byly oděvy, jednoduchého střihu, trochu kancelářského typu, na nichž by šňůry opticky dotvářely prvky, jako jsou klopy, patkové kapsy, šosy, nebo třeba sedlo u košile. Druhou kategorií tvoří především šaty a způsob zdobné techniky vycházel z vrapování, které tvaruje oděv a mezi kterým jsou šňůry všité. V jedné linii kde končí odšití vrapování, se šňůry paprskovitě rozbíhají. Třetí způsob spočívá ve volném položení šňůr bez použití

vrapování a jsou na oděv kladeny tak, že jednu část oděvu hustě vedle sebe obepínají a následně se ve valéru rozbíhají.

5 PROCES TVORBY

Volba barevnosti a materiálu

Současně s druhou vlnou skicování bylo nutné vybrat materiály a barevnost. Věděla jsem, že chci využít alespoň tři barvy šňůr, ideálně valéry jedné barvy, nebo alespoň tóny, které půjdou plynule z tmavé do světlé. Dostupná barevná škála těchto šňůr je ale přece jen omezená, proto jsem musela vyzkoušet více variant. Začínala jsem s valéry červené. Jejich tóny na sebe ale příliš nenavazovaly a v kombinaci s dostupným materiálem jejich barevnost působila úplně jinak, než bych chtěla.

Proto nakonec zvítězila škála od tmavě modré po šedou, která působila plynulejší řadu. Také materiálová dostupnost byla v těchto tónech mnohem bohatší. Mezi výsledné materiály se řadí tmavě modrá bavlna v plátňové vazbě, stejně barevný polyesterový úplet a světle šedý úplet ve směsi bavlny s umělým vláknem.

V celkové barevnosti jsem se také nechala ovlivnit módními trendy, kde je poměrně dominantní, už několikátou sezónu po sobě, tvorba oděvu tón v tónu. Jinak tomu nebylo ani v kolekci Givenchy pro sezónu jaro/léto 2016, které jsem se ze všech uvedených kolekcí tuto sezónu věnovala asi nejvíce. Jeho kolekci dominovaly celočerné a celobílé oděvy.

Ovlivnila mě částečně i jeho rozvolněná splývavá silueta, která se u mě projevuje především u třetího realizovaného modelu.

Oslovila mě také kolekce stejné sezóny od Fendi, která je skoro výhradně tvořená z jednobarevných outfitů. Dominantními barvami je zde, červená, modrá, černá, bílá a doplňuje je olivová. Co mě také z této kolekce ovlivnilo je způsob tvarování oděvu pomocí zvrásnění oděvu, které následně vytvářelo velkorysé rukávy s kulatými rameny. Silueta

těchto rukávů a ramen mě inspirovala k tvarosloví mého prvního a druhého modelu.

6 REALIZACE A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Při tvorbě jsem nepracovala pouze s klasickými stříhy. Střihově klasické části jako například úzká sukně do pasu, jsem doplňovala různě upravenými obdélníky a čtverci, některé z nich byli vrapované, jiné například řasené. Jelikož tyto stříhy nebyly úplně ověřené, zkoušky z kalika potřebovaly mnohé úpravy.

Při tvorbě kalik bylo také důležité pamatovat na to, že nastehované vrapování není tak pevné jako vrapování odšité. Bylo tedy nutné dbát na to, aby se vrapování příliš nevytahovalo, abych si jej zbytečně nezkrátila, aby mi při odšití nechyběl odebraný materiál.

První model prodělal při zkoušení nejmenší změny. Úprava byla zapotřebí především, v posunutí záševků na sukni, aby plynule navazovaly na linii, kterou tvoří konec vrapování, další změna proběhla v samotném vrapování, které původně mělo všude stejnou šíři. Aby na sebe linie plynule navazovaly i u průkrčníku, vrapování se směrem k ramenům rozšířilo.

Na druhém modelu proběhly úpravy na obdélníkovém díle, který tvoří horní část. I přesto že byl volený materiál úplet, bylo vhodné umístit na rameno záševek, aby materiál u krku neodstával. Dále proběhla úprava průkrčníku.

Největším úpravám podlehl vesta třetího modelu. Můj původní záměr vytvořit celou vestu z jednoho obdélníkového materiálu jsem byla po zkoušce nucena přehodnotit, jelikož vrapování bylo příliš nepoddajné. Vestu jsem tedy rozdělila do více dílů. Obdélníkový tvar tak zůstal předním dílem a středovému dílu na zadním díle. Mezi ně byl vložen tvarovaný boční díl.

Při samotném šití bylo nutné nejprve začít s odšíváním vrapování. Po

odšití následovalo ruční všívání paracordové šňůry, kterou jsem přikládala na líc a z rubu ji přichytávala tak, abych neprošla nití skrz šňůru, aby z lícu vypadala jako volně vložená mezi vrapování.

Teprve po tom bylo vhodné sešít díly dohromady, protože ruční našívání by se tak stalo mnohem obtížnější a těžko dostupné. V místech kde šňůry dosahují až k dolnímu kraji, bylo nutné je došít až k samotnému okraji. Došití se provedlo až po sešití dílů a zahnutí koncové záložky.

Větší část kolekce jsem mohla šít na kufříkovém stroji. Ale místa na zadním díle vesty třetího modelu, kde šňůry prochází švem, bylo nutné přešít na průmyslovém šicím stroji. Stejně tak na začátek vesty šikmým proužkem, při kterém se odšívala větší množství vrstev materiálu, bylo nutné průmyslový šicí stroj využít.

7 POPIS DÍLA

7.1 První model

První model jsou dámské šaty zhotovené z bavlněné tkaniny, délky do půl kolen. Model je sestaven ze dvou hlavních částí. Jednou je přiléhavá sukně klasického střihu, která sahá až do pasu. Vrchní část šatů tvoří rozložitý obdélník, na jehož středu jsou odšité záhyby vysoké půl centimetru. Mezery mezi nimi jsou vyplněné paracordovou šňůrou ve stejném odstínu a tvoří tak zajímavou hru dvou struktur. Záhyby tvoří na předním i na zadním díle kónický tvar. Přední a zadní díl je oddělený širokým rovným výstřihem, který svými kraji navazuje na linii odšitých záhybů. Díky odšití záhybů můžeme tvarovat oděv, který je na trupu přiléhavý, ale pak přechází ve velkorysé rukávy. Díky nim vypadá model elegantně a žensky.

7.2 Druhý model

Tento model tvoří šaty ze světle šedého úpletu, dlouhé po zem. Na tomto modelu je asi nejvíce z celé kolekce citelný odkaz k Africe. Sukně z obdélníkového kusu materiálu je tvarovaná pomocí protizáhybu, který je složený směrem dovnitř a také pomocí řasení. Horní část je tvarovaná především pomocí řasení. Tento model se od ostatních liší nejen barvou, ale i tím, že na něm jako na jediném není použité vrapování. Paracord je zde pouze volně kladen na materiál. Část modelu mezi sedovou a pasovou linií je paracordem hustě pošíta a tvoří tak pevný pasový límec. Ten je ve spodní části nejtmaší, k hornímu okraji se zesvětluje. V horní části z něho také vybíhají šňůry na horu, kde se paprskovitě rozbíhají. Některé z nich přechází až na zadní díl, kde se opět stávají součástí pasového límce.

7.3 Třetí model

Třetí model působí oproti předchozím dvěma nositelnějším a ležérnějším dojmem. Celek tvoří dva kusy oděvu. Spodní jsou jednoduché přiléhavé úpletové šaty délky pod kolena. Svrchní oděv tvoří dlouhá vesta sahající ke kotníkům. Středem zadního dílu prochází pás vrapování, a v něm všité šňůry od tmavého středu přechází ke krajům do světlé. Vrapování zdobí i přední díl, který se klene přes rameno a přesahuje šikmo až do zadního dílu. Zešikmení vrapování na zadním díle umožnilo vyrušit náramenicový šev. Vrapování na předním díle je odšité pouze k hrudní linii a tak šňůra, která je mezi vrapováním od sebe 0,7 centimetrů se rozbíhá do 1,7 centimetrů mezer a svisle běží až k dolnímu okraji a napomáhá tak prodloužení siluety. Vestu navíc doplňuje široký límeč přinechaný k přednímu dílu, který je možný zvednout a použít i jako pokrývku hlavy.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Přínos své práce vidím především v použité zdobné technice, která kombinuje dobře známou techniku odšíváných sámků s prokládáním mezer šňůrou, která nemá původní použití v odívání, ale spíše v technických oborech. Toto kombinování poukazuje na to, že tradiční krejčovské metody se dají využívat více způsoby, mohou být ozvláštněny a inovovány.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky mojí kolekce bych zařadila především použití sámků v kombinaci se šňůrou, která není primárně určená pro oděvní účely.

Poukazuje to na fakt, že oděvnictví hledá a využívá stále nové materiály a technologie. Spojení těchto dvou prvků umožňuje vytvoření oděvu, kde hraje hlavní roji jejich směr a linie. Zvláště na třetím modelu prodlužuje siluetu a tvaruje tak oděv.

Mezi přednosti patří i možnost navázat na sámký tvarovanými švy tak, že při umístění švu těsně k poslednímu sámku, zůstane spojení dvou dílů laickému oku skryté.

10 SLABÉ STRÁNKY

Mezi slabé stránky bych uvedla ruční našívání, které je při tvorbě oděvu poměrně zdlouhavé. Při tvorbě konfekce by byla tato technika příliš nákladná a z časových důvodů jen těžko uplatnitelná.

Pokud bych kolekci tvořila znovu, pravděpodobně bych také změnila volbu materiálu u vesty třetího modelu. Zatímco u druhého, kde jsou sámký a šňůry vodorovně, hraje svou roli dobře, u vesty by se asi více uplatnil pevnější a těžší materiál, který by měl větší tendenci tíhnout dolů. V místech, kde už těžké šňůry nejdou souběžně se sámký, mají mírnou tendenci táhnout materiál.

Vyřešit lépe by se pravděpodobně dalo i zakončení šňůr, které při ručním zatahování nevypadá vždy úplně tak, jak bych si představovala. Při masovější výrobě by se určitě dala využít moderní technologie, jako jsou například horké řezací nože.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. HEMSING, Jan. The Beauty of Samburu. Nakladatelství Camerapix, 1997. ISBN 18-7404-128-8.

2. KINDERSLEY, Dorling. Fashion. London: A Penguin Company, 2012. ISBN 978-80-242-4170-8.

3. ŠTAUD, František. Lidé a země. Praha: Nakladatelství Mladá fronta, 2008.

b) Internetové zdroje

1. <http://www.tierneyfarrell.com/photography/collections/samburu-tribe/> (5.10.)

2. <http://kwekudee-tripdownmemorylane.blogspot.cz/2012/12/the-samburu-people-kenyastraditionally> (5.10.)

3. <http://www.tierneyfarrell.com/2013/04/samburu-tribe/> (25.1.)

4. <http://beadsaroundtheworld.com/samburu-kenya/> (25.1.)

5. <http://www.africanadventuretravel.org/samburu-people-of-kenya/> (25.1.)

6. <http://www.novinky.cz/cestovani/afrika-asie/308839-samburu-temer-neznama-perla-keni.html> (10.4.)

12 RESUMÉ

The topic of my bachelor work is Small collection of clothing, where basic element is motive, tread or other detail (print, embroidery ...)

The first step in my work was studying african culture Samburu. It is traditional culture, which still keep original habits and tradition. Samburu people have a specific style of clothing.

My next inspiration was fashion trends for season spring/summer 2016. I studied primarili collection created by Givenchy and Fendi. For me was important mainly silhouette and color concept. In both collection we can find many monochrome outfits.

This searches inspired me for create new decorative technique. In my work I combine traditional tucks, with cord, which fill the space between all tucks.

In my collection I want to create three outfits, where is use this technique. But I didnt' want to create them the same way. Therefore I choose other form using the cord on every models. At first is it horizontal using. Next is vertical, where the tucks are shorter then cord. Cord continue farther and create vertical stripes. On last model is only cord without tucks.

The collection is create form three material. The first is dark blue cotton fabric. Next is grey knitwear from mixture cotton and syntetic fiber. Last is polyester knitwear in the same dark blue shade as first.

Result is small woman collection, where I use new decorative technique. Using tucks and cord create interesting motive and lines, which shape figure.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Inspirační zdroje

Příloha 2 – Inspirační zdroje

Příloha 3 – Počáteční návrhy

Příloha 4 – Vzorníky

Příloha 5 – Návrhy

Příloha 6 – Návrhy

Příloha 7 – Návrhy realizovaných modelů a použité materiály

Příloha 8 – Technický nákres prvního modelu

Příloha 9 – Technický nákres druhého modelu

Příloha 10 – Technický nákres třetího modelu

Příloha 11 – Fotografie modelu

Příloha 12 – Fotografie modelu

Příloha 13 – Fotografie modelu

Příloha 14 – Fotografie modelu

Příloha 15 – Fotografie modelu

Příloha 16 – Fotografie modelu

Příloha 17 – Fotografie modelu

Příloha 18 – Fotografie modelu

Příloha 19 – Fotografie modelu

Příloha 20 – Fotografie modelu

Příloha 1 – Inspirační zdroje

1

2

3

¹ <http://www.tierneyfarrell.com/photography/collections/samburu-tribe/>

² <http://www.tierneyfarrell.com/photography/collections/samburu-tribe/>

³ <http://beadsaroundtheworld.com/samburu-kenya/>

Příloha 2 – Inspirační zdroje

4

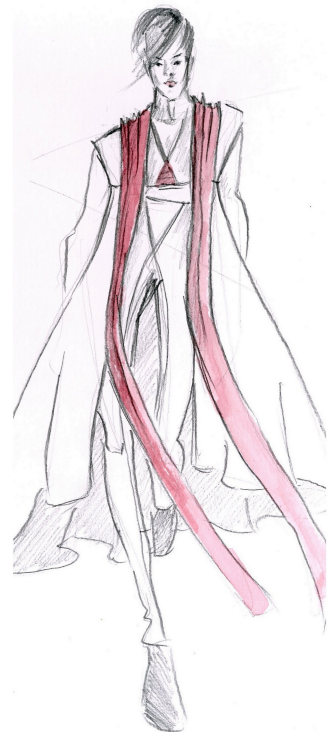
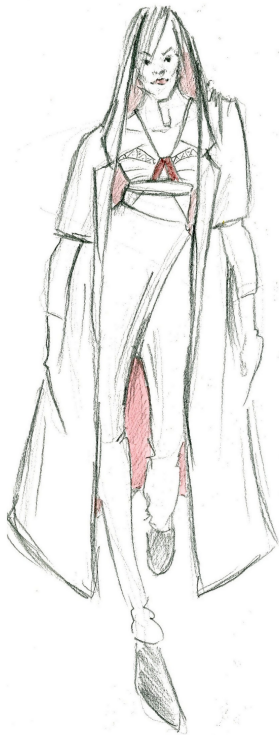
5

⁴ <http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2016-ready-to-wear/givenchy/slideshow/collection>

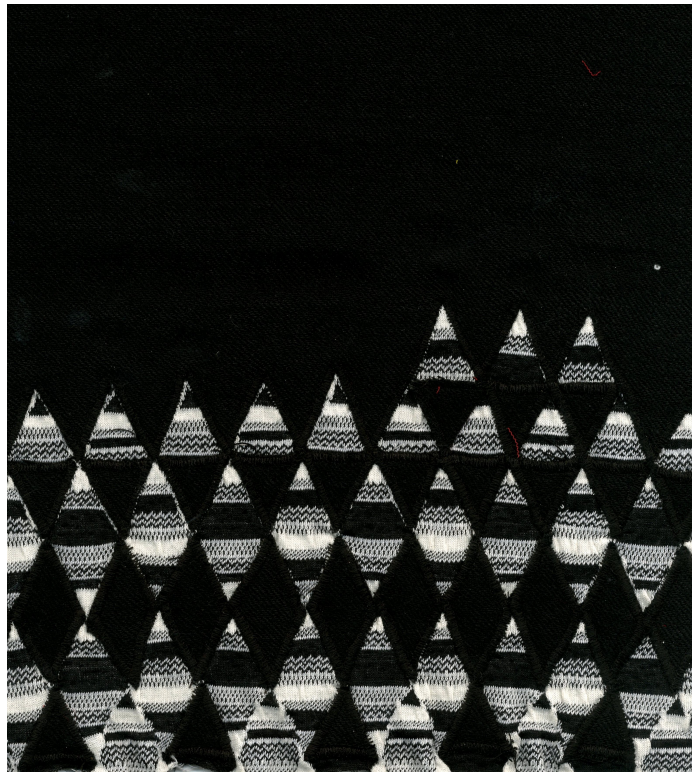
⁵ <http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2016-ready-to-wear/fendi/slideshow/collection>

Příloha 3 – Počáteční návrhy

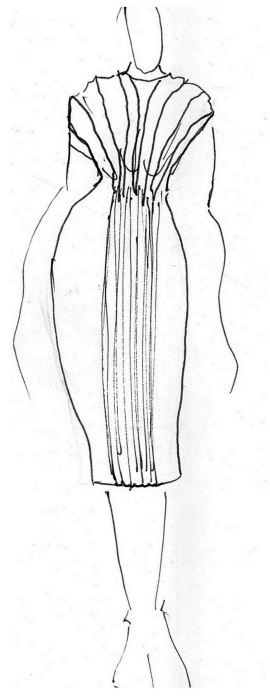
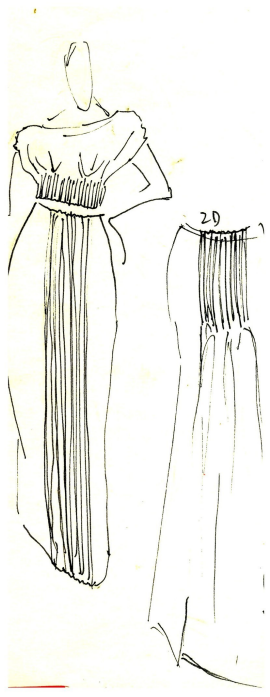
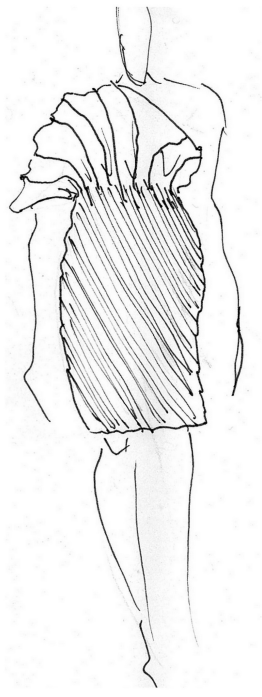
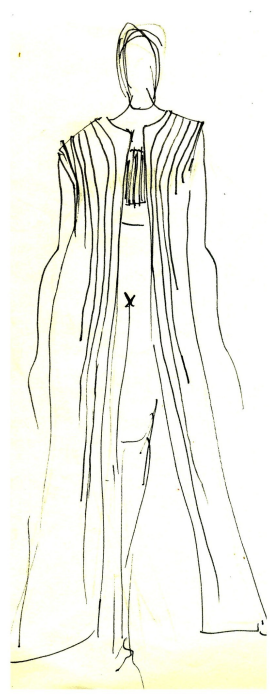
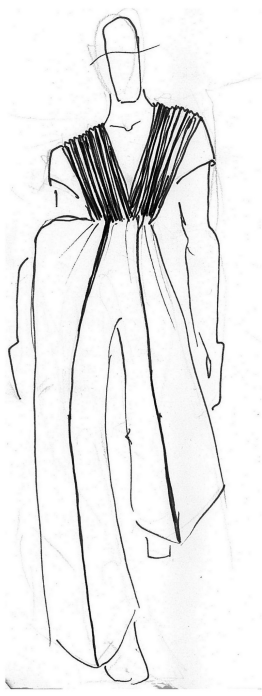
Příloha 4 – Vzorníky

7

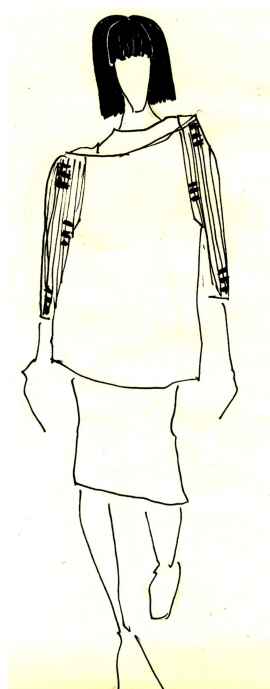
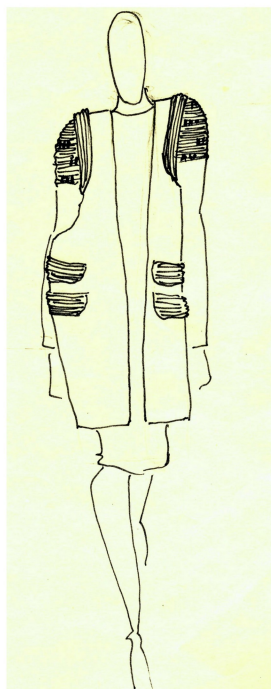
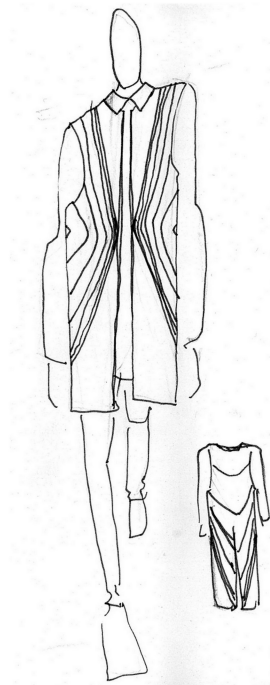
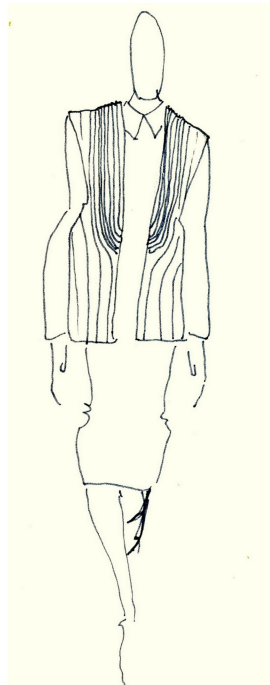
Příloha 5 – Návrhy

8

Příloha 6 – Návrhy

9

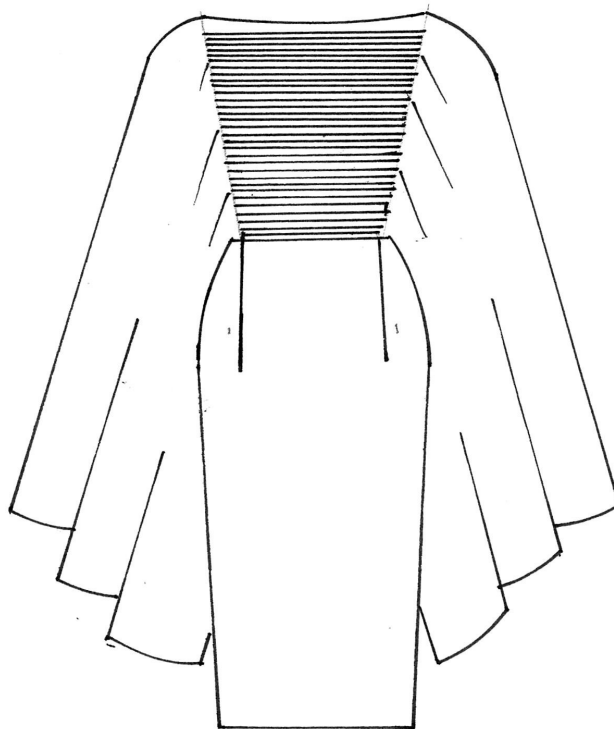
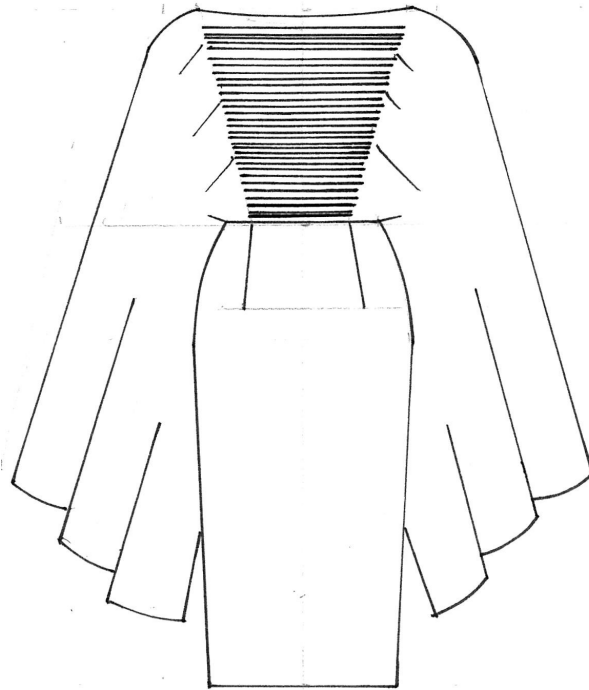
Příloha 7 – Návrhy realizovaných modelů a použité materiály

10

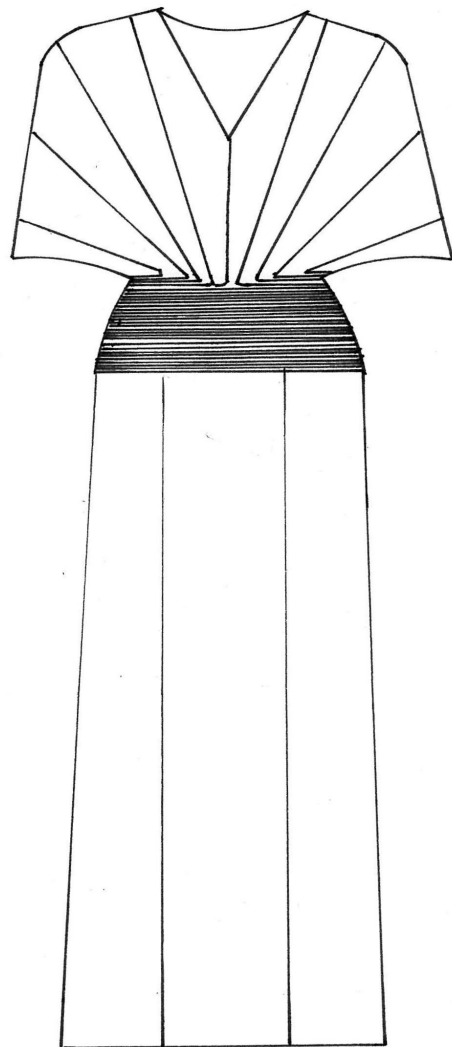
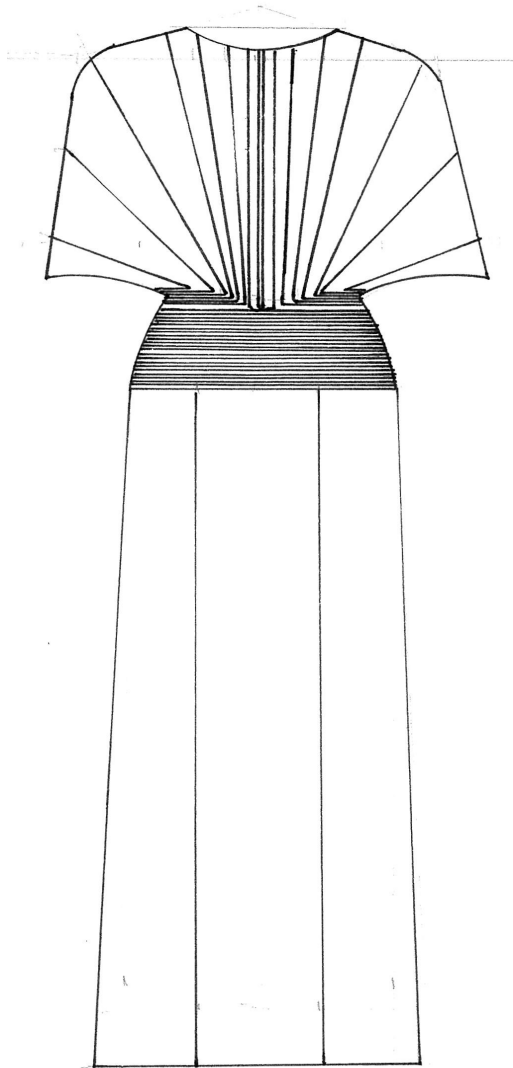
Příloha 8 – Technický nákres prvního modelu

11

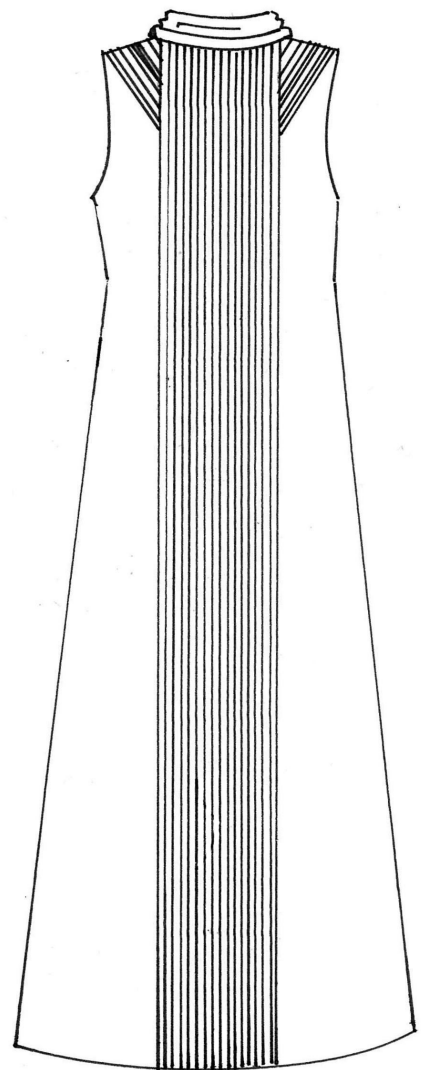
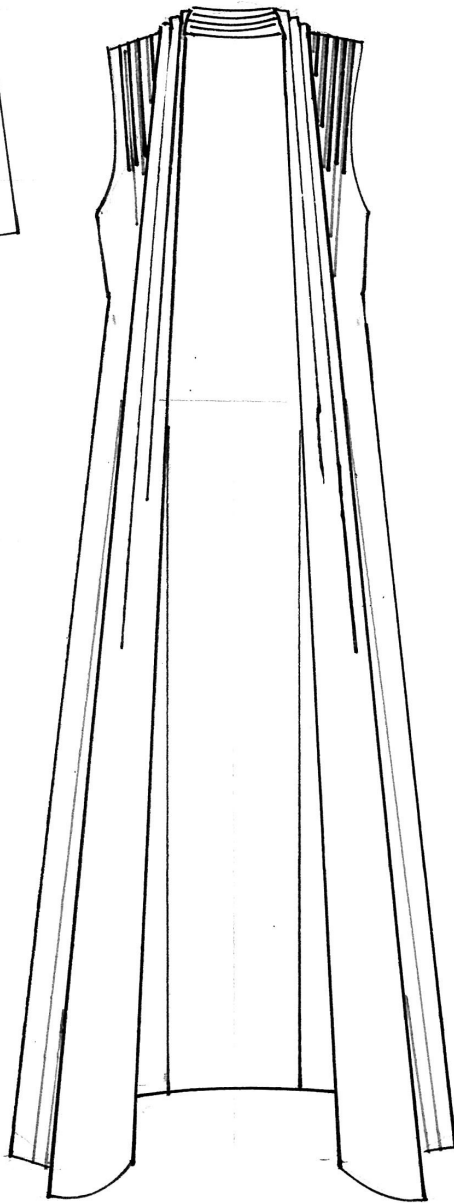
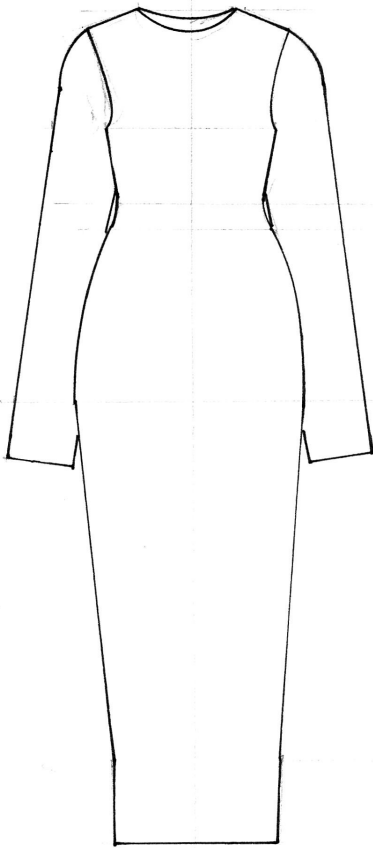
Příloha 9 – Technický nákres druhého modelu

12

Příloha 10 – Technický nákres třetího modelu

13

Příloha 11

14

Příloha 12

15

Příloha 13

16

¹⁶ Foto: Kristýna Fojtíková

Příloha 14

17

Příloha 15

18

Příloha 16

19

Příloha 17

20

²⁰Foto: Kristýna Fojtíková

Příloha 18

21

²¹Foto: Kristýna Fojtíková

Příloha 19

22

²²Foto: Kristýna Fojtíková

